יום הכיפורים פרק שמיני יומא

עין משפט נר מצוה

א (מיי׳ פ״ו מהלכות תשובה הלכה ה״):
צא ב מיי׳ פ״ב מהלכות תשובה הלכה ג סמג לאוין עז:
צב ג מיי׳ שם הלכה ה:
צג ד מיי׳ שם פ״ג הלכה י:
צד ה מיי׳ פ״ב מהלכות ט״ו טוש״ע או״ח סי׳ תרו סעיף ד׳:
צה ו מיי׳ פ״ו מהלכות דעות הלכה ח:

מוסף רש״י

נ״שיות לו כהיתר. דומה ג״עיניו סהיבר (עדרכין ד׳ ו עי״ש תוספ כב:). אל יכתב ס״רתני. שממחוק תוספ ס״סר מן המקרא ויסמוך ה״כך לעולמים (סנהדרין קו:). ל קטלא נפיק. לימת עליו מ״ת ועל עצמו היה אומר (ב״מ ד:). וצבו ביתיה לית ד׳ א עביד. נרכי מימו אינו ע״ש מן. וריקן ל׳ ביתיה אזיל. שאינו משמכר כ״ן בלוס (שנה). ולואי ש׳ זהא ביאה. שלמחר נמימי. כ ציאה. שיעמדי מכימי בלא מ״ם. שלא בטעה ומענש (שנה).

רבינו חננאל

גד ל׳ה תשובה שדוחה את ל׳ תעשה שבתורה והוא ה׳ גרש אשתו ונישאת לאחר כ׳ , ואסיקנא לא קשיא ה׳ ביחיד הא בציבור. כ׳ ימר אין זה הדין בציבור א׳ א ביחיד. גדולה תשובה ש׳ קרבת הגאולה, ועונותיו נע׳ זין לו כזכיות, ומארבת מ׳ כו ותיה. תניא אדם מ׳ ית חבירו ספק מתפיים לו ספק אין מתפיים לו, אב׳ ד הק״ה ורואי מתפיים לו אפילו בדברים, שנאמר קד׳ עמכם דברים ושובו אי ה׳, ולא עוד אלא שׁ׳ חזיק לו טובה שנאמר וק׳ טוב, ולא עוד אלא שׁ׳ עלה עליו הכתוב כאילו הי׳ יב קרבן שנאמר ונשלמה פר ׳ שפתינו. היכי דמי בעל תׁ׳ בה, אמר רב כל שבא ליד׳ עבירה פעם ראשונה וש׳ יה ניצל היימנה. מתיר ר׳ יה׳ ה באותו מקום באותה אש׳ ך, או כיוצא בה, ובאותו הש׳ ק. בעבירות שבין אדם לח׳ ביה, אשרי נשוי פשע כפ׳ ׳ חטאה. בין אדם לחבירו מכ׳ ה פשעיו לא יצלח, ויש אומ׳ רים כאן בחטא מפורסם וכו׳ ׳ בחטא שאינו מפורסם. תני׳ ר׳ יוסי בי׳ יהודה אומ׳ ר עבר אדם עבירה פעם ראׁ׳ ענה ושניה ושלישית, מו׳ לין לו אם ישוב, רבי׳ית אין מוחלין לו, שנאמר על שלׁ זה פשעי ישראל ועל אר׳ עה לא אשיבנו, ולא תינ׳ א בציבור אלא אפילו ביח׳ ד שנאמר הן כל אלה יפע׳ ל פעמים שלש עם גבו׳ עבירות שבין אדם למ׳ קום אם יתודה עליהן יום הכ׳ רים זה אינו צריך עוד להו׳ ידות עליהן, ואם חזר ומ׳ דה עליהן עליו הכתוב אומ׳ ׳ כסיל שונה באולתו. ר׳ ׳ליעזר אומר הרי הוא מש׳ בח שנאמר וחטאתי נגדי תמי׳ ׳, אלא מהו מקרים כסיל שונ׳ ׳ באולתו, כדרב הונא

(ו) אמר ר׳ יוחנן גדולה תשובה שדוחה את לא תעשה שבתורה שנאמר [1]לאמר הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד הלא חנוף תחנף הארץ ההיא ואת זנית רעים רבים ושוב אלי נאם ה׳ א״ר יונתן גדולה [2]תשובה (ש)שמקרבת) את הגאולה שנאמר [3]ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב מה טעם ובא לציון גואל משום דשבי פשע ביעקב אמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כשגגות שנאמר [4]שובה ישראל עד ה׳ אלהיך כי כשלת בעונך הא עון מזיד הוא וקא קרי ליה מכשול איני והאמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות לו כזכיות שנאמר [5]ובשוב רשע מרשעתו ועשה משפט וצדקה עליהם (ט)(חיה) יחיה לא קשיא כאן מאהבה כאן מיראה אמר ר׳ שמואל בר נחמני אמר ר׳ יונתן גדולה תשובה שמארכת (י) שנותיו של אדם שנאמר ובשוב רשע מרשעתו (יא)(חיו) יחיה אמר ר׳ יצחק אמרי במערבא משמיה דרבה בר מרי בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מקניט את חבירו (יב) בדברים ספק מתפיים הימנו ספק אין מתפיים הימנו וא״ת מתפיים הימנו ספק מתפיים (יג) בדברים ספק אין מתפיים בדברים אבל הקב״ה אדם עובר עבירה בסתר מתפיים ממנו בדברים שנאמר [6]קחו עמכם דברים ושובו אל ה׳ ולא עוד אלא שמחזיק לו טובה שנאמר וקח טוב ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב כאילו הקריב פרים שנאמר [7]ונשלמה פרים שפתינו שמא תאמר פרי חובה ת״ל [8]ארפא משובתם אוהבם נדבה תניא (יד)היה ר״מ אומר גדולה תשובה שבשביל (טו)יחיד שעשה תשובה מוחלין (טז) לכל העולם כולו שנא׳ ארפא משובתם אוהבם נדבה כי שב אפי ממנו מהם לא נאמר אלא ממנו [9]תיכי דמי בעל תשובה אמר רב יהודה (יז)כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה (יח) וניצל הימנה מחו רב יהודה באותה אשה באותו פרק באותו מקום א״ר יהודה רב רמי כתיב [10]אשרי נשוי פשע כסוי חטאה וכתיב [11]מכסה פשעיו לא יצליח לא קשיא הא בחטא מפורסם הא בחטא שאינו מפורסם רב זוטרא בר טוביה אמר רב נחמן כאן בעבירות שבין אדם לחבירו [12]כאן בעבירות שבין אדם למקום תניא ר׳ יוסי בר יהודה אומר אדם [13]עובר עבירה פעם ראשונה מוחלין לו שלישית מוחלין לו רביעית אין מוחלין לו שנאמר [14]כה אמר ה׳ על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו [15](ונאמר) [16]הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר מאי ואומר וכי תימא הני מילי בציבור אבל ביחיד לא ת״ש הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר [17](מכאן ואילך אין מוחלין לו שנאמר על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו) ת״ר [18]עבירות שהתודה עליהן יוה״כ זה לא יתודה עליהן יום הכפורים אחר ואם שנה בהן צריך להתודות יוה״כ אחר ואם לא שנה בהן וחזר והתודה עליהן עליו הכתוב אומר [19]ככלב שב על [20]קיאו כסיל שונה באולתו [21]רבי אליעזר בן יעקב אומר [22]כ״ש שהוא משובה שנאמר [23]כי פשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד אלא מה אני מקיים ככלב שב על קיאו וגו׳ כדרב הונא דאמר רב הונא כיון [24]שעבר אדם עבירה ושנה בה הותרה לו הותרה לו סלקא דעתך אלא אימא נעשית לו כהיתר [25]וצריך לפרוש את החטא שנאמר [26]אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב דברי ר׳ יהודה בן בבא רבי עקיבא אומר (ז) אשרי נשוי פשע כסוי חטאה אלא מהו שאמר משה ויעשו להם אלהי זהב כדד׳ ינאי דאמר ר׳ ינאי [27]אמר משה לפני הקדוש ברוך הוא רבש״ע בסף וזהב שהרבית להם לישראל עד שאמרו די גרם להם שיעשו אלהי זהב שני פרנסים טובים עמדו להם לישראל משה ודוד משה אמר יכתב סורחני [28]יען לא האמנתם בי להקדישני דוד אמר [29]אל יכתב סורחני שנאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה משל למה הדבר דומה לשתי נשים שלקו בבית דין אחת קלקלה ואחת אכלה פגי שביעית אמרה להן אותה שאכלה פגי שביעית בבקשה מכם הודיעו על מה היא [30]לוקה שלא יאמרו על מה שזו לוקה זו לוקה זו הביאו פגי שביעית ותלו בצוארה והיו מכריזין לפניה ואומרין על עסקי שביעית היא לוקה [31]מפרסמין את החנפין מפני חילול השם שנאמר [32]ובשוב צדיק מצדקו ועשה עול ונתתי מכשול לפניו תשובת המוחלטין מעכבת הפורענות ואע״פ שנחתם עליו גזר דין של פורענות שלות רשעים סופה תקלה והרשות מקברת את בעליה עדום נכנס לה וערום יצא ממנה. ולואי שתהא יציאה כביאה [33]רב כי הוה נפיק למידן דינא אמר הכי בצבו נפשיה לקטלא אזיל ולואי שתהא כביאה [34]כיציאה [35]רבא כי הוה נפיק לדינא אמר הכי בצבו

(ז) אמר מה יעשה שלא יחטא: **הכי גרם כספרי משה אמר יכפר סורחני שנאמר יען לא האמנתם בי.** בכל מקום שנכתב מיתתו שם נכתב פרשתו. ללמד ניחא למכתיבה זמנין טובא: **לעפי נפיש.** עלוים: **פחם קלקלה.** זמה והתרו בה למלקות כך דור המדבר מתו במדבר שהחמינו למרגלים (ח) (משה) מת במדבר על שמעו בא המורים אמר יכתב סורחני שלא יאמרו אף אני קלקלתי כמותם: **פני שביעית.** תחיים שלא ביבלו כל צרכן וכתמנת אמר והיתה שנת התרן לכם לאכלה (ויקרא כה) לאכלה ולא להפסד: **מפרסמין אף החנפין.** שהן רשעים ומרמין עלמן כלדיקים אף ים מכיר במעשיו מלוה לפרסמו מפני חילול השם שכך מדת למידין ממעשיו שכשורין עליו שהוא לדיק ועוד כשבא עליו פורענות בני אדם אומרים מה הועיל לו זכותו: **שלום רשעים סופו תקלה.** מתוך שלומם הם יוסנין ומהלהרין בעבירות: **והרשות.** הרשעות: **מקברת בעליה.** שנאמר (שמות ט) ויעמ יוסף תמילה ותמ״כ כל תחיו ב): **ולואי שתהא יציאה.** ממנה בלא מטע כביאתה: **נפיק לדינא.** להיות דן דין: בלבו

(ח) [כילקוט ובע״י פיסי שמעוני]. ב) [ל״ל הוא]. ג) [ל״ל הוא]. ד) [ע״ש בביא ואת כשם מיומרת שמר מר אומרת כך בזוכי שמר רכ. ה) [קדושין לט: ע״ש]. ו) [ל״ל ואומר]. ז) [בהרא״ם פיסי ר״י ובע״י ליתי כל זה ועי׳ בכל מקום בתר׳ נעתקה בתוספ׳]. ח) [תוספתא ספ״ד]. ט) [תוספתא ספ״ג]. י) בע״י רבי אלעזר בר יהודה. יא) [מ״ק מז:] תוספ כב. ערכין ב: קדושין כ. מ.]. יב) [תוספתא פ״ד מ״ד]. יג) נרכות לב. [סנהדרין קג:]. יד) [ער סנהדרין קו:]. טו) [ויימי מנות מנחות מדרכון מ״כ בריב״ם פר׳ מו ועי״ש]. טז) [תוספתא פ״ד מ״ב]. יז) [סנהדרין יב: ב״ב י.]. יח) [ועי׳ תוספ׳ ב״ק פ״ג מ״ב]. יט) [ל״ל זה לאחת בנרכות לב.]. כ) [ל״ל ויחמה].

גליון הש״ס

גמ׳ יחיד שעשה תשובה בוחלין לכל העולם. ברא״ם מפסני כמאמר מיקור דין מ״ש פ״ד מהי פיהוש מלכה בנרים הלכה ב׳ ועיין שם ליה הוא הגמול בוכותו עכ״ל:

הגהות הב״ח

(ש) גמ׳ ל״ל יוחנן כי ני״ס ס״ל ר׳ יוחנן אמר עד ולא עד בכלל ומי א״ר יוחנן הכי והא אמר ר׳ יוחנן גדולה תשובה וכו׳ אלי נאם ה׳ לא קשיא הא ביחיד הא בציבור א״ר יוסי הגלילי גדולה תשובה שמביאה גאולה שנאמר ובא לציון וגו׳ מאי טעמא ובא לציון גואל משום ולשבי פשע ביעקב אמר ר׳ יונתן גדולה תשובה שמקרבת גאולה לעולם שנאמר שמרי משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות אמר ריש לקיש מ״ט כי (כ) שם נדולה תשובה שמגרמת ימיו ושנותיו של אדם: (ג) שם מקניט את חבירו ספק מתפיים כו׳ כל״ל ומיהת בדברים ממש: (ד) שם ואת״ל מתפיים הימנו ספק מתפיים ממנו בדברים וכו׳ אכל מדת הקב״ה אינו כן אדם עובר כו׳: (ה) שם יאל יחזיק שתשוב מוחלין לו ולכל העולם כולו: (ו) שם פעם ראשונה ושניה ופירש הימנה ממני כל באותו באותה אשה ובאותו פרק ובאותו מקום כל״ל: (ז) שם ר״ש אומר אין צריך שנאמר אחרי נשוי פשע: (ח) שם ולואי שתהא ביאה כיציאה וכי היה אדם מתכוון לכך מי כל״ל ומיהת רבא כי הוה נפיק לדינא אמר הכי בצבו נפשיה לקטלא אזיל ולואי שתהא כביאה כיציאה מי שמא כך היה דרכו של אדם בכל יום שיהא יוצא לשוק ומתכוין בלבו שיחזירוהו לביתו בשלום ולא יהרגוהו הלסטים ולא יחבשוהו בבית האסורין ולא יקפחוהו ליסטים ולא יפלו עליו כותלי בתים בדרך ולא יפגעו בו שדים ורוחות ולא יזיקוהו מזיקין ולא יתגרו בו בני אדם ולא יכשלו ברגלו אבן ועץ ולא יתקוטט עם אדם ולא יכשל בדבר עבירה ולא יחטא לפני המקום ברוך הוא ולא יכעיסנו ולא יעבור על מצות עשה ולא על מצות לא תעשה ולא יחטא לפני אדם בדבר עבירה ולא בדבר שיש בו בזיון ולא בדבר שיש בו קלון ולא בדבר שיש בו חילול השם ולא בדבר שיש בו חרפה ולא בדבר שיש בו גנאי ולא בדבר שיש בו בושת פנים ולא בדבר שיש בו מכשול ולא בדבר שיש בו מכשול לאחרים ולא בדבר שיש בו מכשול לעצמו